

Skuespill om miljøvern

Conferencier: Gabriel, Emilie, Amanda, Emma, Sondre. Melina, Jesper, Nora, Liv, Amelia, Malak

Fortellere: Vetle, Amelia,

Innledning (Vetle forteller):

Det var en gang noen mennesker som bodde på en planet som heter Jorda. Det var mye forurensing og klimagassutslipp på denne planeten. For at mennesker, planter og dyr skulle overleve, måtte de: Kaste mindre søppel, kildesortere, bruke mindre plast, slippe ut mindre CO2 og ikke krige.

(Emma kaster søppel i naturen.)

Emma: Jeg bare kaster denne plasten her i skogen. Det er jo ingen som ser meg.

(Emma går videre, men noen andre kommer og ser søppelet.)

Emmy: Oi, se Nora! Noen har kastet plast i naturen!

Nora: Hva Så! Det er bare søppel, ingen bryr seg.

Aylin: Vi må plukke det opp og kaste det i søppeldunken.

Nora: Jeg bryr meg ikke, sa jeg, det er jo bare søppel.

Emmy: Hvordan kan du si sånn, Nora, vi må ta vare på naturen.

Jesper: Vi må plukke opp søpla, den passer ikke i naturen.

Emmy: Jeg plukker i hvert fall opp søpla, Hjelper dere meg?

Jesper: Selvfølgelig, det kan jo ikke se ut som en søppelplass her i skogen.

Nora: Jeg gidder ikke, jeg går heller hjem.

Aylin: Jeg vil hjelpe til med å plukke opp søppel.

Forteller Amelia: Liv og Mina går tur i skogen. Mina spiser en energi bar og kaster emballasjen i naturen. Liv ser på henne og gjør det samme.

Liv: Det er ikke så farlig å kaste søppel i skogen hvis ingen ser det.

Mina: Skogen bryter jo ned søppelet, slik at det blir til jord.

Liv: Ja, og det samme gjør havet og vannet.

Mina: Nei, så lenge det er bare vi som ser det, gjør det ingen ting.

Alba: Hva holder dere på med?

Olea: Vi ser at dere kaster søppel i naturen!

Alba: Men det er helt greit, for det gjør vi også.

Olea: Vi kasta just en gammel sykkel i det lille vannet her i skogen.

Alba: Vi har kastet søppel her i skogen i mange år.

Olea: Skogen er jo her enda, så det går jo fint.

Liv: Det er jo helt greit så lenge ingen ser det.

Mina: Helt riktig, det synes jeg også.

Forteller Amelia: *Julian S. hugger tre i skogen. Han tygger tyggis som han spytter ut rett på bakken.*

(Spioner: Eira, Hanna, Emilie, Amanda)

Eira: Så dere det! Det er ikke lov.

Hanna: Du har rett Eira, vi følger etter han og ser om han kaster mer søppel.

(Spionene følger etter.)

Emilie: Se han går i en kiosk, vi følger etter han.

(Julian S. går bort til en kiosk der Gabriel jobber.)

Gabriel: Endelig kom det noen kunder her. Hva skal du ha?

Julian S: Jeg vil kjøpe en Cola.

Gabriel: Det blir 22 kroner.

Forteller Vetle: *Alex går bort til kiosken og kjøper en brus på boks.*

Alex: Jeg vil ha en boks med fanta.

Gabriel: Det blir 25 kroner.

Forteller Amelia: *Alexander betaler og går bak et tre, drikker opp brusen og kaster boksen i skogen.*

Alex: Det er godt vi kan kaste søpla i skogen.

Forteller Vetle: *Spionene er bak noen trær og ser hva som foregår. Amanda kikker på Rawan og sier:*

Amanda: Se, de kjøper en brus.

Rawan: Det frister med brus nå.

Malak: Jeg tror at jeg vil kjøpe en pølse, Vil du også ha en Emilie?

Emilie: Sorry, men jeg er vegetarianer.

Jesper: Kan du ikke spise kjøtt hvis du er vegetarianer?

Emilie: Nei, vegetarianere spiser ikke kjøtt.

Eira: Se nå mista vi han.

Hanna: Det er veldig sant, Eira, vi må finne ham.

Forteller Vetle: *Spionene går for å lete etter Julian S.*

Eira: Se hva som ligger der!

Amanda: Det er jo den tomme Cola flaska.

Aylin: Se der er Julian!

Emilie: Vi må prate med ham.

(Spionene går bort til Julian S.)

Rawan: Hvorfor kaster du så mye søppel i naturen?

Julian S: Fordi jeg ikke gidder å kaste det i søpla.

Eira: Men du forurensar jo naturen.

Emilie: Vi har plukket opp kjempemye søppel etter deg.

Amanda: Neste gang du kaster søppel, må du kaste det i søppeldunken.

Julian S: OK, men jeg kan ikke love noe.

Forteller Amelia: *Noen andre barn er også i skogen og oppdager at det er mye søppel i skogen.*

Melina ringer: Hei, er det avfall sør? Det er så mye søppel i skogen at dere må komme og rydde.

Julian G.: Vi kommer så fort vi kan.

(Søppelbilen kommer.)

Magnus: Hvem er det som har kastet all denne søpla i naturen?

(Vilje og Sonja kommer og sier at de også leter etter de som forsøpler naturen:)

Vilje: Vi leter også etter de som har kastet all denne søpla.

Sonja: Dette må vi stoppe før naturen blir ødelagt.

Kawthar: Se! De er ikke her i skogen lenger.

Jesper: Hvor kan de ha gjemt seg?

Vilje: Jeg tror at jeg ser noen sammen med publikum!

Sonja: Der ser jeg Emma, hun har gjemt seg med første trinn.

Ludvig: Jeg kan se Alex, han gjemmer seg hos andre trinn.

Malak: Vi må gå og hente dem.

Ludvig: Vent litt, Malak, vi må samle alle oss først!

Malak: Alle må komme her, nå skal vi hente de som gjemmer seg!

Kawthar: Følg etter meg!

Hanna: Ja, nå henter vi dem!

(De snille går og henter slemmingene fra der de har gjemt seg. Alle samler seg på scenen/skogen for en moralpreken.)

Mariya: Vet noen av dere hvor lang tid det tar før plast brytes ned i naturen?

Julian G.: En plastpose bruker 10 til 20 år før den brytes ned.

Emmy: Et fiskesnøre brytes ned i naturen etter 600 år.

Hanna: en plastflaske bruker 450 til 500 år på å bli til natur.

Nora: Vi lover å ikke kaste mer plast i naturen. Unnskyld, jeg er veldig lei meg og jeg bryr meg om naturen.

Malak: Du, Emma, kastet søppel i skogen. Visste du ikke hvor lang tid menneskesøppel bruker på å bli til jord?

Emma: Jeg visste ikke at det tar så lang tid, det er jo helt forferdelig! Jeg lover å bare kaste søpla i søppeldunker, fra nå av.

Gabriel: Visste du at en glassflaske bruker fra fire tusen til en million år på å bli brutt ned!

Julian S.: Nei, jeg lover at jeg aldri skal kaste søppel i skogen igjen. En million år er fryktelig lenge.

Aylin: Du må ikke hugge trær. De lager CO2 om til oksygen.

Alex: Planter og blomster lager oksygen til oss slik at vi kan puste.

Emma: Hva med brusbokser, bruker de lang tid på å bli til jord.

Eira: Helt vanlige brusbokser bruker 200 år på å forsvinne.

Alex: Jeg skal slutte med å kaste søppel i naturen, jeg lover.

Julian G: Det er veldig viktig at dere kildesorterer søpla.

Magnus: Ja, hvis ikke må jeg og Julian gjøre det. Det er kjedelig å sortere andre sin søppel.

Melina: Plast som brytes ned i naturen, blir til mikroplast.

Kawthar: Landdyr og sjødyr, som spiser mikroplast, kan dø av det.

Vilje: Ja, mikroplasten kan være på maten de spiser, dermed får de det i magen og blir veldig syke.

Melina: Til og med svære hvaler dør av mikroplast.

Mariya: Det finnes veldig mye mikroplast i havet og det er veldig farlig for alt som lever i havet.

Emmy: Vi må virkelig bli bedre til å passe på naturen vår. Det er trist at vi mennesker, er i ferd med å ødelegge noe som har vært her mye lenger enn oss.

Rawan: Vi må være mye flinkere enn våre foreldre og besteforeldre til å passe på naturen.

Sonja: Jeg håper at alle på barneskolene i landet vårt får vite om dette. Da kan fremtiden bli bra.

Amelia: Her på Nygård skole kildesorterer vi søpla vår, så vi er en bærekraftig skole.

Emilie: Hva er greia med å gjemme seg blant publikum?

Mina: Vi visste at vi hadde gjort noe galt, derfor gjemte vi oss.

Ludvig: Angrer dere på at dere kastet søppel i naturen?

Magnus: Jeg er sikker på at de har dårlig samvittighet!

(Søppelkasterne nikker samtykkende)

Forteller Amelia: Nå var alle barna enige om å ta vare på naturen. Alle gikk hjem og passet på at foreldrene begynte å kildesortere. Ingen kastet søppel i naturen mer

Forteller Vetle: Vi håper at alle dere på Nygård skole er flinke til å passe på naturen vår. Nå skal vi synge en sang vi har laget, som handler om miljøvern. Den heter «Noe alle vet».